

Gerechtshof te Leeuwarden

derde enkelvoudige belastingkamer

22 januari 1999

Nr. 556/97

UITSPRAAK

Uitspraak van enkelvoudige belastingkamer, op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van het hoofd van de eenheid ondernemingen van de belastingdienst te Y: (de Inspecteur) gedaan op het bezwaarschrift van de belanghebbende tegen de hem opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 1994.

1. Ontstaan en loop van het geding.

De belanghebbende werd voor het jaar 1994 in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen aangeslagen naar een belastbaar inkomen, als bedoeld in de Wet op de inkomstenbelasting 1964, gelijk deze wet voor het onderhavige jaar gold, van f 35.000,--.

Op het bezwaar van de belanghebbende heeft de Inspecteur bij de bestreden uitspraak van 4 juli 1997 de aanslag gehandhaafd.

De belanghebbende is tegen deze uitspraak in beroep gekomen door middel van een beroepschrift, dat op 15 juli 1997 is ingekomen.

De Inspecteur heeft een verzoekschrift (met bijlagen) ingezonden.

De zaak is behandeld ter zitting van 1 oktober 1998 gehouden te W.

Verschenen zijn de belanghebbende alsmede de Inspecteur.

Het gerechtshof heeft op 15 oktober 1998 mondeling uitspraak gedaan, waarvan het proces-verbaal per aangetekende post, ter post bezorgd op 20 oktober 1998 aan partijen is verzonden.

Van alle genoemde (en hierna nog te noemen) stukken moet de inhoud als hier ingevoegd worden beschouwd.

Bij brief, ingekomen op 12 november 1998, heeft de belanghebbende op de wijze als bedoeld in artikel 17b van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken verzocht vorenbedoelde uitspraak te vervangen door een schriftelijke.

De griffier heeft de belanghebbende per aangetekende post, ter post bezorgd op 17 november 1998, gewezen op het verschuldigde griffierecht als bedoeld in lid 2 van voormeld artikel 17b en de belanghebbende heeft vervolgens op 9 december 1998 dat griffierecht voldaan.

2. De feiten.

Blijkens de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zitting staat als onbetwist, dan wel onvoldoende betwist, tussen partijen vast:

2.1. De belanghebbende drijft voor zijn rekening en risico een schildersbedrijf.

2.2. De Inspecteur heeft over het jaar 1994 geen aangifte ontvangen en het inkomen over 1994 is derhalve ambtshalve vastgesteld.

2.3. Uit een door de Inspecteur ingesteld boekenonderzoek over de jaren 1991 t/m 1994 is gebleken dat slechts een deel van de inkomende en uitgaande facturen alsmede aantekeningen omtrent privé-opnamen over de jaren 1990 t/m 1995 aanwezig waren. Voor het overige was geen administratie meer aanwezig.

2.4. Op 11 januari 1996 heeft de Inspecteur aan de belanghebbende waarschuwingen verzonden ten aanzien van zijn boekhoud- en bewaarverplichtingen.

2.5. In een aan de belanghebbende aangeboden compromis heeft de Inspecteur aan de belanghebbende voorgesteld de inkomens over de jaren 1991 t/m 1994 vast te stellen op f 35.000,--. De belanghebbende heeft dit compromis afgewezen en de Inspecteur heeft de inkomens over voornoemde jaren toch op f 35.000,-- per jaar vastgesteld.

2.6. De Inspecteur heeft een hoorprocedure opgestart die heeft geleid tot een hoorzitting op 19 maart 1997. Naar aanleiding van deze hoorprocedure is geen aangifte over het jaar 1994 ontvangen.

3. Het geschil.

In geschil is de ontvankelijkheid van het beroepschrift alsmede de hoogte van het door de Inspecteur vastgestelde inkomen.

4. De standpunten van partijen.

Verwezen wordt naar de gedingstukken. Partijen hebben ter zitting hun onderscheidene standpunten gehandhaafd. Door partijen werden ter voormelde zitting aan hun standpunten geen nadere gronden aangevoerd.

5. De overwegingen omtrent het geschil.

5.1. M.b.t. de ontvankelijkheid.

5.1.1. De Inspecteur stelt zich op het standpunt dat het beroepschrift niet gemotiveerd is en dat het derhalve niet voldoet aan de in artikel 28, tweede lid van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de Wet) gestelde eisen.

Volgens artikel 28, tweede lid van de Wet moet het beroep zodanig zijn ingericht dat daaruit een conclusie kan worden getrokken aangaande het belastingbedrag.

Het gerechtshof is dienaangaande van oordeel dat het beroepschrift zodanig moet worden verstaan - en zoals nader door de belanghebbende ter zitting is toegelicht - dat de belanghebbende een aanzienlijk lager belastingbedrag voorstaat.

Het gerechtshof acht deze toelichting voldoende zodat de belanghebbende ontvankelijk is te achten in zijn beroep.

5.2. Omtrent het eigenlijke geschil.

5.2.1. Overeenkomstig artikel 47, eerste lid van de Wet is een ieder gehouden aan de Inspecteur de door deze gevraagde inlichtingen en gegevens te verstrekken die voor de belastingheffing te zijnen aanzien van belang zijn.

Vervolgens bepaalt artikel 50, eerste lid van de Wet (tekst 1994) dat de gegevens en inlichtingen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud dienen te worden verstrekt, hetzij schriftelijk, hetzij mondeling, ter keuze van de Inspecteur en binnen een door deze te stellen termijn.

Door de Inspecteur is onvoldoende weersproken gesteld dat de belanghebbende - daartoe meerdere keren in de gelegenheid gesteld - de gevraagde gegevens en inlichtingen als vorenbedoeld niet volledig heeft verstrekt, zodat niet gebleken is dat en in hoeverre de belastingaanslag onjuist zou zijn.

De belanghebbende heeft weliswaar aangevoerd dat ten gevolge van een ongelukje zijn zoon de map met boekhoudkundige bescheiden heeft weggegooid, doch naar het oordeel van het gerechtshof ontslaat dit hem niet van de verplichting, overeenkomstig artikel 53a van de Wet, op zodanige wijze een boekhouding te voeren alsmede aantekening te houden, dat te allen tijde zijn rechten en verplichtingen - alsmede de overigens voor de heffing van belasting zijnde gegevens - duidelijk uit zijn boeken en andere bescheiden blijken.

Het gerechtshof passeert derhalve belanghebbendes grief.

Gelet op het vorenoverwogene schrijft artikel 29, eerste lid, van de Wet voor dat de rechter het beroep afwijst, tenzij is gebleken dat en in hoeverre de uitspraak van de Inspecteur onjuist is.

De belanghebbende heeft noch in zijn beroepschrift noch ter zitting feiten en omstandigheden aangevoerd, waaruit zou blijken dat de Inspecteur onjuist heeft gehandeld, terwijl aan het gerechtshof ook op andere wijze daarvan niet is gebleken.

Het gerechtshof heeft daarbij mede overwogen dat de belanghebbende eveneens niet heeft voldaan aan de op hem rustende verplichting, overeenkomstig artikel 8, eerste lid, van de Wet, een ingevuld aangiftebiljet over het jaar 1994 bij de Inspecteur in te leveren.

6. De conclusie.

Het beroep moet mitsdien worden afgewezen.

7. De proceskosten.

Het gerechtshof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

8. De beslissing.

Het gerechtshof bevestigt de uitspraak van de Inspecteur.

Gedaan op 22 januari 1999 door mr. Pruiksmā, raadsheer, lid van de derde enkelvoudige belasting kamer, in tegenwoordigheid van de griffier Gerrits en ondertekend door voornoemde raadsheer zijnde voornoemde griffier buiten staat te ondertekenen.

Pruiksmā

Op 27 januari 1999 afschrift aangetekend verzonden aan beide partijen.
De griffier van het Gerechtshof te Leeuwarden.